

TABLICA HONOROWA

O tytuł produującego traktorzysty Ziemi Koszalińskiej

Zamieszczamy trzecią z kolei tablicę honorową traktorystów PGR z naszego województwa, uzyskujących najlepsze wyniki w długotrwałym współzawodnictwie o tytuł produującego traktorzysty Ziemi Koszalińskiej. Tablica sporządzona została na podstawie meldunków zjednoczeń PGR Koszalin, Polczyn - Zdrój, Sławno, Słupsk i Szczecinek. Tym razem materiałów do tablicy honorowej nie nadesłało zjednoczenie PGR Wałcz. Przypuszczamy przeto, że zdarzy-

ło się to po raz ostatni. Z braku danych, wyniki niektórych traktorzystów podajemy według stanu z ostatniego tygodnia.

W dalszym ciągu szereg mechaników zespołowych nie interesuje się przebiegiem współzawodnictwa. Zespół PGR Stanomino posiada wielu produujących traktorzystów, ale mechanik zespołowy Józef Tera nie interesuje się wcale osiąganymi przez nich w pracy wynikami.

A oto produujący traktorysty:

Imię i nazwisko	Zespół PGR	Ilość orki średniej przelicz. od 1 l. do 1 X. w ha	
		Ogółem	w tym w transp.
CIĄGNIKI OGUMIONE MARKI „UKSUS”			
1. Józef Januszewski	Rychnowy	972	23
2. Jan Federowicz	Rychnowy	798	—
3. Stefan Borowiak	Rychnowy	763	—
4. Władysław Kalaciński	Kalisz Pom.	739	—
5. Edmund Tuszyński	Przechlewo	702	8
6. Marian Majoch	Rychnowy	701	17
7. Józef Konieczny	Stanomino	688	—
8. Rudi Belchiuk	Debrzno	644	—
9. Leon Mysza	Wyczechy	643	—
10. Józef Stencel	Grapice	637	—
11. Mieczysław Sękowski	Stanomino	635	—
12. Józef Sadowski	Debrzno	632	—
13. Władysław Kokoszko	Dalewo	628	—
14. Józef Borowiak	Rychnowy	628	—
15. Jan Krasula	Stanomino	615	—
16. Tomasz Radziewski	Motarzyno	608	114
17. Witold Derko	Wyczechy	605	—
18. Bolesław Chranowski	Główczyce	602	83
19. Marian Orzan	Wyczechy	601	—
20. Antoni Orczyk	Górawino	591	24
21. Adolf Klimaszewski	Dobrowo	592	—
22. Mieczysław Bogdański	Słowieńsko	585	27
23. Klemens Klawkowski	Główczyce	584	56
24. Eugeniusz Elter	Motarzyno	573	101
25. Władysław Zuba	Kalisz Pom.	570	—
26. Walter Malinowski	Grapice	567	—
27. Zdzisław Wiśniewski	Dobrowo	562	—
28. Anatol Więckiewicz	Ostrowiec	561	178
29. Kazimierz Skrzypiec	Słowieńsko	552	7
30. Józef Drewnkowski	Słowieńsko	550	144
31. Eugeniusz Bobel	Górawino	548	140
32. Antoni Stejański	Dobrowo	546	—
33. Sylwester Ciesielski	Ostrowiec	545	99
34. Jan Rogala	Ogrodzieniec	545	—
CIĄGNIKI MARKI „URSUS” NA KOLCACH			
1. Otto Jasner	Karżniczka	417	—
2. Werner Najtke	Mysłino	365	—
3. Kazimierz Cichoński	Górawino	345	—
4. Rudi Miller	Rokosowo	332	—
5. Erich Tym	Dobrociechy	310	—
CIĄGNIKI MARKI „ZETOR”			
1. Antoni Szymczyk	Wyczechy	529	—
2. Antoni Stoltman	Wyczechy	520	—

(Dokończenie na 4 str.)

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Głos Koszaliński

ORGAN KW POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Cena 20 gr

Piątek, 8 października 1954 roku

Rok III, Nr 239 (644)

Uroczysta akademii w Berlinie w piątą rocznicę powstania NRD

BERLIN. W środę w przeddzień piątej rocznicy utworzenia Niemieckiej Republiki Demokratycznej, odbyła się w gmachu Opery Państwowej w Berlinie uroczysta akademii zorganizowana przez rząd NRD i Radę Narodową Frontu Narodowego Niemiec demokratycznych.

W akademii wzięli udział: Prezydent Niemieckiej Republiki Demokratycznej Wilhelm Pieck, premier Otto Grotewohl, wicepremier i I Sekretarz KC SED Walter Ulbricht, jnni zastępcy premiera, członkowie rządu NRD oraz urzędujący przewodniczący Izby Ludowej Hermann Matern.

Prezydent NRD Wilhelm Pieck przyjął radzieką delegację rządową

BERLIN. W dniu 5 bm. Prezydent Niemieckiej Republiki Demokratycznej Wilhelm Pieck przyjął przewodniczącego radzieckiej delegacji rządowej, która przybyła do NRD w związku z obchodem 5 rocznicy utworzenia Republiki — pierwszego zastępcę przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i ministra Spraw Zagranicznych ZSRR W. M. Molotowa oraz członków delegacji — sekretarza KC KPZR P. N. Pospielowa, prezesa Akademii Nauk ZSRR A. N. Nesimiejana, sekretarza KC KP Ukrainy O. I. Iwaszczenko i ambasadora ZSRR w NRD G. M. Puszkina.

Podczas przyjęcia obecny był premier Niemieckiej Republiki Demokratycznej Otto Grotewohl i pierwszy sekretarz KC SED wicepremier Walter Ulbricht.

we wszystkich zaprzyjaźnionych krajów, a m. in. delegacja rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z członkiem Biura Politycznego KC PZPR, Prezesem Rady Ministrów J. Cyrankiewiczem na czele.

Na uroczystość przybył również korpus dyplomatyczny. Wśród gości znajdowali się delegaci partii komunistycznych i robotniczych oraz związków zawodowych z różnych krajów, przewodniczący Komunistycznej Partii Niemiec Max Reimann, przewodniczący Rady Narodowej Frontu Narodowego Niemiec demokratycznych prof. dr Correns, przewodniczący Izby Krajów dr Lobedan, przedstawiciele stronnictw demokratycznych i organizacji masowych, reprezentanci życia gospodarczego i kulturalnego, przodownicy pracy w NRD i inni.

Delegacja działaczy kultury i sztuki Indii przybyła do Polski

WARSZAWA. Na zaproszenie Komitetu Współpracy Kulturalnej z Zagranicą przybyła w dniu 7 bm. do Polski delegacja działaczy kultury i sztuki oraz artystów Republiki Indii. Na czele de-

legacji stoi wiceminister Zdrowia Republiki Indii pan M. Czandrasekhar.

Przyjęcie z okazji 5 rocznicy proklamowania NRD

WARSZAWA. — Ambasador nadzwyczajny i pełnomocny Niemieckiej Republiki Demokratycznej w Polsce Stefan Heymann wydał w dniu 7 bm. z okazji 5 rocznicy proklamowania Niemieckiej Republiki Demokratycznej przyjęcie w salach Domu Dziennikarza w Warszawie.

Na przyjęciu przybyli członkowie Biura Politycznego KC PZPR, członkowie Rady Państwa i członkowie Rządu z pierwszym zastępcą prezesa Rady Ministrów Hilarem Mincem na czele, przedstawiciele Wojska Polskiego z Marszałkiem Polski Konstantym Rokossowskim na czele, przedstawiciele władz naczelnych stronnictw politycznych i or-

ganizacji społecznych oraz przedstawiciele świata nauki i kultury.

Obecni byli członkowie korpusu dyplomatycznego.

Przemówienie MINISTRA Spraw Zagranicznych W. M. Molotowa na uroczystej akademii w Berlinie zamieszczamy na 2 i 3 str.

10-lecie utworzenia Milicji Obywatelskiej

WARSZAWA. W dniu 7 bm. minęło 10 lat od chwili gdy Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego wydał dekret o powołaniu do życia Milicji Obywatelskiej.

W związku z tą rocznicą minister Bezpieczeństwa Publicznego Stanisław Radkiewicz wy-

dał rozkaz w którym m. in. czy- tamy:

„Serżantowie, podoficerowie, oficerowie MO. Serdecznie pozdrawiam Was w dniu 10-lecia.

W dotychczasowej Waszej pracy wykazaliście wiele ofiarności, poświęcenia i bohaterstwa w walce z godzącym w nasz naród wrogiem i z przestępczością.

Wasz ofiarny, codzienny trud — sumienne wypełnianie obowiązków na wyznaczonym przez Partię i Rząd posterunku — zlikwidował w zarodku wiele wrogich poczynań, zmniejszył skutecznie przestępczość godzącą w spokój, bezpieczeństwo i mienie obywateli.

To jest Wasz poważny wkład w dzieło umocnienia Państwa Ludowego.

Umocnienie serdeczną więź z masami pracującymi, z narodem, z którego Wasz aparat wyrósł i któremu służy. Mieście zawsze serdeczny stosunek do ludzi pracy i przez należyte wypełnianie obowiązków służbowych zapewnienie im warunki spokojnej, twórczej pracy.

Stójcie na straży naszej rewolucyjnej praworządności, strzeżcie praw obywatelskich, a równocześnie bądźcie nieprzejednanymi wobec wrogów i pilni wcie, by żadne przestępstwo nie uszło bezkarnie.

W dniu 10-lecia życzę Wam dalszych sukcesów w trudnej i odpowiedzialnej walce dla dobra ludu pracującego.

W związku z 10-tą rocznicą utworzenia Milicji Obywatelskiej odbędzie się w całym kraju szereg imprez. M. in. w Warszawie zorganizowany zostanie centralny zlot produujących w służbie funkcjonariuszy MO.

Pierwsza grupa przedstawicieli WRD przybyła do Hanoi

PEKIN. Jak podaje Wietnamska Agencja Prasowa, w dniu 2 października br. przybyła do Hanoi pierwsza grupa z pracowników administracyjnych, przedstawicieli władz bezpieczeństwa i przedstawicieli rządu Wietnamskiej Republiki Demokratycznej.

W myśl porozumienia podpisanego w Fu-Lo między delegacją Wietnamskiej Armii Ludowej i sił zbrojnych Unii Francuskiej, wspomniana grupa administracyjna przybyła do Hanoi w celu zapoznania się z pracą instytucji komunalnych oraz przygotowania warunków dla przejęcia administracji w Hanoi przez przedstawicieli Wietnamskiej Republiki Demokratycznej.

Delegacje MO złożyły hołd pamięci poległych żołnierzy radzieckich i funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej

WARSZAWA. 7 bm. w dniu 10-lecia utworzenia organów Milicji Obywatelskiej delegacje MO złożyły wieńce u stóp cmentarza-mauzoleum żołnierzy radzieckich w Warszawie, oddając hołd pamięci bohaterów, którzy polegali w bojach o wyzwolenie naszego kraju.

W tym samym dniu na cmentarzu powązkowskim w Warszawie delegacje MO złożyły wieńce na grobach funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej, poległych w walkach z bandami i przestępcami w czasie pełnienia swej zaszczytnej służby w obronie władzy ludowej, na straży praworządności i zdobyczy ludu pracującego.

Nie zwlekać z wykopkami ziemniaków

Terminowe i staranne przeprowadzenie tegorocznych wykopków posiada decydujący wpływ na wykonanie planu produkcji roślinnej i zwierzęcej, na wykonanie zadań postawionych przed nami przez II Zjazd partii. Szybkie i dokładne wyzbięcie z pól wszystkich ziemniaków konieczne jest dla wczesnego zaopatrzenia ludności miast w ważny produkt użytkowy, dla zaopatrzenia przemysłu w potrzebny surowiec oraz zapewnienia hodowli niezbędnej bazy paszowej.

Jesienną ub. roku niektóre PGR-y naszego województwa miały poważne trudności z wykopkami ziemniaków. Nie postrafiono bowiem uruchomić w pełni własnych rezerw siły roboczej, nie postrafiono zmobilizować do pomocy członków rodzin, nie poprowadzono kampanii pracą masowo-polityczną. Nie wszędzie jednak wylądowały wnioski z błędów roku ubiegłego. Dlatego też i obecnie obserwujemy zbyt powolne tempo prac wykopkowych, szczególnie w zespołach Zjednoczenia PGR Szczecinek.

Zle przebiegają wykopki w zespole PGR Stanomino, Mysłino i Bonin, bo brak jest w nich pomocy członków rodzin. Sekretarz KZ partii w zespole PGR Rąbino zamiast mobilizować członków rodzin do pracy w gospodarstwie, zmobilizował ich do wykopków... na swojej działce i jako pierwszy przystąpił do zbioru swoich ziemniaków. Za jego złym następtwem przykładem poszli i inni.

W niektórych gospodarstwach brak też jest troski o dokładne i sumienne zbieranie ziemniaków. W gospodarstwie Dębogół, zespół Bonin nie skultywatorowano i nie zabronowano ziemniaczyska oraz nie wybrano z ziemi pozostałych ziemniaków. Przypuszczalna strata wynosi około 2 ton ziemniaków z 1 ha. W PGR Słdlowo, zespół Słwieńsko nie zbierano ziemniaków bezpośrednio z kopaczka, ale dopiero po upływie kilku dni. Oczywiście ziemniaki nie nadawały się już do konsumpcji. Przez dłuższy czas leżały w polu gospodarstwa Kłanino i Garcowo nie zwlezione ziemniaki. Wszystkie tego rodzaju wypadki powodują poważne straty, obniżają wydajność z ha, jak to ma miejsce np. w zespole PGR Bonin.

Przed PGR-ami naszego województwa stoi więc zadanie

znacznego przyspieszenia tempa wykopków oraz sumienniejszego wykonywania prac wykopkowych.

Ażby przyspieszyć wykopki należy przede wszystkim doprowadzić do brygady polowej, do każdego robotnika plan robót wykopkowych, wykorzystać maksymalnie i racjonalnie wszystkie posiadane kopaczki, systematycznie kontrolować przebieg prac oraz ustalony harmonogram. Trzeba uważnie śledzić przebieg akcji, natychmiast reagować na każde niedopatrzenie czy niedociągnięcia i z miejsca usuwać napotykaną przeszkodę. Należy rozstawić park maszynowy w poszczególnych gospodarstwach według istotnych potrzeb, a po zakończeniu prac wykopkowych w jednym gospodarstwie — przetrzącać go do gospodarstwa pozostającego w tyle.

Dla przyspieszenia wykopków ziemniaków i zakończenia ich do 15 października, potrzebne jest wykorzystanie wszystkich posiadanych rezerw siły roboczej, a szczególnie zabezpieczenie sobie pomocy zdolnych do pracy członków rodzin. Dlatego też organizacje partyjne i związkowe w PGR winny rozwijać szeroką pracę polityczną.

W wykopkach nie powinno zabraknąć pomocy tych wszystkich pracowników PGR, którzy nie mają do wykonania innych pilnych prac. A więc powinni pomagać pracownicy gźrzeln, warsztatowcy, rzemieślnicy itp. W pracach wykopkowych pomagają też robotnicy z miast. Trzeba więc zastosować się do dobre zorganizowanie pracy i odpowiedzialnie wykorzystanie tej pomocy, trzeba zapewnić robotnikom odpowiednie wyżywienie, kwatery, zaspokajając ich potrzeby socjalno-bytowe.

Staranne zbieranie plonów z pola, nie dopuszczenie do jakichkolwiek strat i marnotrawstwa — oto ważne zadanie dla całego PGR-u.

Szybkie i dokładne przeprowadzenie prac wykopkowych będzie sprawdzianem rzetelnej i sumiennej pracy załóg, wyrazem ich rosnącej świadomości, będzie wkładem robotników PGR w realizację zadań postawionych przed nami przez II Zjazd partii. Zadanie to robotnicy PGR muszą wykonać jak najlepiej, dając okolicznym spółdzielcom produkcyjnym i chłopom indywidualnym przykład dobrze zorganizowanej pracy.

NRD trwała ostoją pokojowych, demokratycznych sił całych Niemiec

DRODZY TOWARZYSZE I PRZYJACIELE!

W piątą rocznicę utworzenia Niemieckiej Republiki Demokratycznej pozwólcie, że w imieniu Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, rządu radzieckiego i Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, w imieniu narodu radzieckiego serdecznie Was powitam i przekazę braterskie, serdeczne pozdrowienia masom pracującym Niemieckiej Republiki Demokratycznej i całemu narodowi niemieckiemu.

Dzień 7 października 1949 roku jest datą utworzenia Niemieckiej Republiki Demokratycznej — prawdziwie demokratycznego i pokojowego państwa niemieckiego. Wyrażając myśli i uczucia narodu radzieckiego, Józef Wissarionowicz Stalin nazwał tę znamieną datę historyczną „punktem zwrotnym w dziejach Europy”.

W wyniku zwycięstwa nad militarystką niemiecką i wyzwolenia narodu niemieckiego od faszyzmu otwartą się nową perspektywę dla narodu niemieckiego, dla Niemiec. Utworzenie Niemieckiej Republiki Demokratycznej świadczy, że narodowi niemieckiemu dąży do tego, by położyć na zawsze kres militarystce niemieckiej i wszelkim próbom wtrącenia narodu niemieckiego do nowej wojny imperialistycznej, by zdecydowanie wkroczyć na drogę pokoju i odródnienia narodowego Niemiec demokratycznych.

Od czasu utworzenia Niemieckiej Republiki Demokratycznej naród niemiecki dokonał zdecydowanego zwrotu, wkraczając na nową drogę — drogę utworzenia państwa niemieckiego — rzeczywiście demokratycznego i prawdziwie pokojowego. Stało się to możliwe, ponieważ w Niemieckiej Republice Demokratycznej władza znajduje się w rękach klasy robotniczej i pracujących chłopów, ponieważ władza ta cieszy się poparciem wszystkich demokratycznych i patriotycznych sił narodu niemieckiego, ponieważ gospodarzem jest tutaj sam naród. Nie ulega dziś wątpliwości, że Niemiecka Republika Demokratyczna jest wyrazicielką najlepszych, postępowych dążeń całego narodu niemieckiego.

Niemiecka Republika Demokratyczna powstała w skomplikowanych warunkach wewnętrznych i zewnętrznych jakiego kształtowały się po wojnie.

Decydujące znaczenie miał fakt, że zlikwidowano tu panowanie kapitału monopolistycznego i obszarników — junkrów i że należące do nich przedsiębiorstwa przemysłowe i posiadłości ziemskie, przeszły na własność narodu. Stworzony został nowy ustroj państwowy i społeczny, który wyklucza możliwość wpływu jakiegokolwiek elementu militarystycznego na polityczną i gospodarczą życie Republiki. Ludność wychowywana jest w duchu umiłowania pokojowej pracy i poszanowania innych narodów.

Ująwszy swe losy we własne ręce, masy pracujące Niemiec, masy pracujące Niemieckiej Republiki Demokratycznej przystąpiły do budowy nowego życia i osiągnęły już doniosłe sukcesy we wszystkich dziedzinach tego budownictwa. Byłoby oczywiście niesłuszne, gdybyśmy żyli złudzeniem co do tego, że wszystko iść będzie gładko, bez trudności, wszyscy wiedzą, że są pewne siły zarówno wewnątrz kraju, jak i w szczególności poza jego granicami, które starają się przeszkodzić twórczym wysiłkom ludności Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Nie cofają się oni przed dywersjami, sabotażem i innymi zbrodniami, by tworzyć tu trudności na drodze budownictwa ekonomicznego i kulturalnego, na drodze dalszego umocnienia ustroju demokratycznego.

Przemówienie W. M. Mołotowa na uroczystej akademii w Berlinie

Jednakże pięć lat doświadczenia twórczej pracy dają wszelkie podstawy do stwierdzenia, że żadna siła nie zdolna przeszkodzić masom pracującym NRD w zwycięskim marszu na drodze budowy nowego życia. Rekołmą tego jest coraz większa wartość wszystkich warstw ludności, które zjednoczyły się wokół platformy Frontu Narodowego Niemiec demokratycznych w walce o pokój i jedność Niemiec, o rozwój dobrobytu i o utrwalenie demokratycznych podstaw Republiki Frontu Narodowego, skunijający robotników, chłopów, inteligencję, rzemieślników, a także warstwy średniej ludności — drobnych i średnich przedsiębiorców i kupców — jest sojuszem wszystkich sił patriotycznych ludności niemieckiej; sojusz ten ma na celu stworzenie jednolitego, pokojowego, demokratycznego i kwitującego państwa niemieckiego.

W ciągu minionych 5 lat Niemiecka Republika Demokratyczna okazała politycznie i gospodarczo. Umocniły się podstawy demokratyczne Republiki.

Znajduje to wyraz w rosnącym zaufaniu i w coraz bardziej aktywnym poparciu, jakiego udzielają swemu rządowi i kierowniczym organizacjom demokratycznym masy pracujące Niemieckiej Republiki Demokratycznej. W związku z tym przypomnieć należy wskazania wielkiego Lenina o znaczeniu zaufania mas ludowych do swego państwa. Mówiąc o sukcesach Związku Radzieckiego w pierwszych latach jego istnienia, Lenin podkreślał, iż podstawą tych sukcesów jest „zdobywanie tego ogromnego zaufania, którym obdarzyły nas i obdarzają masy ludowe”.

Masy pracujące widzą, że NRD stawia sobie za cel niestanny rozwój gospodarki narodowej, wszechstronny rozwój kultury narodowej w interesie ludzi pracy oraz stała troską o dobro ludności, a przede wszystkim o dobro robotników, chłopów i inteligencji pracującej.

Masy pracujące NRD w trudnych warunkach okresu powojennego osiągnęły doniosłe sukcesy w odbudowie i rozwoju wszystkich gałęzi gospodarki narodowej. Świadczy o tym na przykład fakt, że produkcja przemysłowa w NRD już w połowie bieżącego roku była prawie dwukrotnie wyższa niż w 1930 roku. Szybki rozwój notuje się zarówno w gałęziach przemysłu ciężkiego i budowy maszyn, stanowiących podstawę ekonomiczną niemieckiej eksportu niemieckiego, jak i w dziedzinie produkcji artykułów masowego spożycia, zwłaszcza w ostatnim czasie.

Ludzie radziecy z wielką radością obserwują twórczą pracę mas pracujących NRD, ich wysiłki zmierzające do zaspokojenia rosnących potrzeb ludności w dziedzinie artykułów spożywczych i przemysłowych, ich sukcesy w walce o podniesienie jakości produkcji, o dalszy rozwój rolnictwa.

Kroki podejmowane w celu przyspieszenia rozwoju wszystkich dziedzin rolnictwa oraz umocnienia budownictwa spółdzielczości na wsi dają coraz lepsze wyniki.

Niemiecka Republika Demokratyczna ma wielkie zasługi wobec narodu niemieckiego w związku z jej niestanną troską o zachowanie i rozwój bogatej kultury narodowej Niemiec, o oświatę i wykształcenie szerokich rzesz ludzi pracy.

Każdy nowy sukces w dziedzinie budownictwa gospodarczego i kulturalnego w NRD, w dziedzinie rozwoju jej przemysłu i rolnictwa, podniesienia dobrobytu mas pracujących — będzie miał nie tylko doniosłe znaczenie w dziele dalszej mobilizacji i zespolenia sił wewnętrznych do budowy nowego życia, lecz będzie miał także poważne zna-

BERLIN. Na uroczystej akademii w Berlinie z okazji piątej rocznicy utworzenia Niemieckiej Republiki Demokratycznej pierwszy zastępca Prezesa Rady Ministrów i minister Spraw Zagranicznych ZSRR W. M. Mołotow wygłosił następujące przemówienie:

cznienie w walce o jedność Niemiec. Sukcesy takie zwiększają jeszcze bardziej siłę atrakcyjną Niemieckiej Republiki Demokratycznej, jako wyrazicielki słusnych dążeń narodu niemieckiego do zapewnienia Niemcom możliwości rozwoju na zasadach pokojowych i demokratycznych. Krocząc tą tylko drogą, narodowi niemieckiemu uzyskuje możliwość zamienienia w siłę i rozwinięcia w pełnię swych wielkich sił twórczych.

Naród niemiecki z jego od dawna znanymi powściągliwością ogromnymi osiągnięciami w dziedzinie kultury, nauki, techniki i sztuki już przedtem zajmował wybitne miejsce wśród narodów. Wkraczając zdecydowanie na pokojową i demokratyczną drogę rozwoju, naród niemiecki znacznie przekroczył swe dotychczasowe osiągnięcia.

Utworzenie Niemieckiej Republiki Demokratycznej to fakt o szczególnym znaczeniu w wydarzeniach doby obecnej.

Zjednoczyły się tu siły narodu niemieckiego, które bronią wolności, pomysłowości i pokojowego życia całego narodu niemieckiego. Niemiecka Republika Demokratyczna wyrzekła się dawnej drogi imperialistycznej, którą kroczyła wciąż jeszcze zachodnią część Niemiec, i poszła śmiało nową, prawdziwie demokratyczną drogą. Niemiecka Republika Demokratyczna stała się trwałą ostoją pokojowych, demokratycznych sił całych Niemiec. Dlatego też powinno jej przypaść szczególnie honorowe miejsce w spełnieniu najdonioślejszego narodowego zadania narodu niemieckiego — w przywróceniu jedności Niemiec jako demokratycznego i pokojowego państwa.

Obecna sytuacja, w której Niemcy podzielone są na dwa państwa, nie może trwać wiecznie. Niezależnie od przeszkód stawianych na drodze przywrócenia jedności państwa niemieckiego przez „zachodnich” panów imperialistów i ich sługusów w Niemczech zachodnich — naród niemiecki będzie miał swe zjednoczenie, niepodległe i demokratyczne państwo, które będzie żyło i rozwijało się w warunkach pokoju i przyjaźni z innymi narodami, z innymi młującymi po kół państwami — Niemcy zostaną zjednoczone.

Panujące dziś w Niemczech zachodnich siły z Adenauerem na czele ciągną uparcie naród niemiecki wstecz i usiłują popchnąć go na starą drogę — na drogę panowania kapitału monopolistycznego, panowania junkrów i generałów hitlerowskich, na drogę wskrzeszenia militarystyki niemieckiej, na drogę prowadzącą do nowej wojny, która musi stać się najwięszym nieszczęściem dla wszystkich narodów Europy i największym niebezpieczeństwem zwłaszcza dla narodu niemieckiego. Polityka taka obliczona jest przede wszystkim na pomoc z zewnątrz i na wciągnięcie Niemiec zachodnich do wszelkiego rodzaju bloków militarnych kierowanych przez agresywne koła Stanów Zjednoczonych. Polityka taka nie może uzyskać trwałego poparcia większości narodu niemieckiego.

Jest rzeczą oczywistą, że taka polityka może być prowadzona tylko kosztem żywotnych interesów narodu niemieckiego i nie może nie podważać możliwości szybkiego rozwiązania problemu odbudowy jedności Niemiec. Świadomośc, że taka polityka jest zgubna z punktu widzenia na-

rodowych interesów Niemiec, coraz głębiej przenika do szerokich mas. Świadczy o tym rosnące niezadowolone z polityki Adenauera, co obecnie ujawnia się coraz bardziej wśród robotników socjaldemokratycznych. Świadczy o tym spadek wpływów w Niemczech zachodnich tych partii, które związały swój los z polityką remilitaryzacji, orz wzrost wpływów partii występujących przeciwko tej polityce.

Wyciągną z tego wnioski wszyscy niemieccy demokraci i patrioci, którzy rozumieją, iż między żywotnymi interesami narodu niemieckiego a interesami utrwalenia pokoju w Europie istnieje nierozdzielna więź.

DRODZY TOWARZYSZE!

Szczególnie ważne znaczenie w obecnych warunkach mają wszystkie kroki, które zmierzają do zbliżenia Niemiec wschodnich i zachodnich oraz służą zjednoczeniu demokratycznych i pokojowych sił narodu niemieckiego, co jest tak niezbędne dla zapewnienia sukcesów w przywróceniu jedności państwa niemieckiego. Choćby tu o posunięcia zarówno w dziedzinie ekonomicznej jak i kulturalnej: zwoływanie narad ogólnoniemieckich, wymiana coraz nowych delegacji i zamykanie szerokich mas ludzi pracy z rzeczywistą sytuacją zarówno w tej, jak w drugiej części Niemiec oraz wiele innych kroków. We wszystkich tych sprawach Niemiecka Republika Demokratyczna cieszy się i będzie się cieszyła coraz większym poparciem całego narodu niemieckiego.

Rekołmą sukcesów na tej drodze jest rosnąca wartość sił Frontu Narodowego Niemiec demokratycznych, dalsze zacieśnienie sojuszu klasy robotniczej i chłopstwa pracującego, słusne kierownictwo polityczne Niemieckiej Republiki Demokratycznej, w którym człowa rola należy do Niemieckiej Socjalistycznej Partii Jedności.

W wykonywanym z powodzeniem dziele organizowania niemieckiej klasy robotniczej i w zacieśniającym się zjednoczeniu wszystkich niemieckich sił demokratycznych i patriotycznych ludzie pracy widzą i uznają wybitne zasługi Prezydenta Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Wilhelma Piecka, wiernego syna i doświadczonego przywódcę niemieckiej klasy robotniczej, ciesząc się powszechnym szacunkiem i miłością narodu niemieckiego, jak również — obok towarzysza W. Piecka — tak pomysłnie prowadzącego kierownictwo Niemieckiej Socjalistycznej Partii Jedności towarzyszy Otto Grotewohla, Waltera Ulbrichta, ich najbliższych współpracowników i innych wybitnych działaczy politycznych Republiki. Nazwiska ich zapiszą się złotymi głoskami na kartach nowej historii Niemiec.

Dziś, w dniu chlubnego pięćdziesiąt, z całego serca składamy pozdrowienia i gratulacje z okazji wielkich sukcesów NRD — zarówno działaczom państwowym NRD, jak i wszystkim nowatorom produkcji oraz pracownikom kultury, aktywistom i przodownikom pracy, robotnikom i robotnicom, chłopom pracującym, inteligentom i wspaniałej młodzieży postępowej — wszystkim tym, którzy dzięki swym wysiłkom zapewnili osiągnięcie tych sukcesów.

Niemcy i ich klasa robotnicza dały światu Karola Marksa i Fryderyka Engelsa, genialnych twórców naukowego komunizmu, którzy wskazali masom pracującym niezawodną drogę do szczęśliwego życia.

Podczas gdy Związek Radziecki proponuje, aby zainteresowana mocarstwa porozumiały się w sprawie wycofania wojsk

okupacyjnych, to z drugiej strony istnieją wręcz przeciwnie plany. Ostatnio w Londynie i w Bonn omawiany jest plan o zostawieniu wojsk okupacyjnych w Niemczech zachodnich nie mniej i nie więcej jak do 1998 roku, tj. do końca naszego stulecia. Bez względu na to, co się mówi dla usprawiedliwienia tego rodzaju planów, nie można nie przyznać, że nie mają one nic wspólnego ani z przywróceniem prawdziwej suwerenności Niemiec, ani z zapewnieniem prawdziwego bezpieczeństwa narodów Europy.

Propozycja Związku Radzieckiego wycofania wojsk okupacyjnych z obszaru obu części Niemiec świadczy o konsekwentnej pokojowej polityce państwa radzieckiego, a jednocześnie o niewzruszonym zaufaniu, jakie ma nasz naród do Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Propozycja ta wyraża także nasze dążenie do tego, aby między narodem radzieckim a narodem niemieckim utrwały się stosunki przyjaźni i współpracy, co ma decydujące znaczenie dla zapewnienia trwałego pokoju w Europie.

Niemala jest podstaw ku temu, aby stosunki między Związkiem Radzieckim i Niemiecką Republiką Federalną również zaczęły się rozwijać na bardziej zdrowych zasadach. Wystarczy przypomnieć, jak wielkie możliwości istnieją na przykład w dziedzinie obopólnie korzystnych stosunków gospodarczych.

Problem niemiecki jest głównym problemem, który pozostaje nie rozstrzygnięty po zakończeniu wojny. Wywiera to wpływ na całą sytuację między narodową, a przede wszystkim na sytuację Europy. Związek Radziecki wypowiada się za radykalnym rozwiązaniem problemu niemieckiego. Takim radykalnym rozwiązaniem może być zawarcie traktatu pokojowego z Niemcami.

Nie ulega wątpliwości, że zawarcie traktatu pokojowego z Niemcami zgodnie z podstawowymi zasadami Układu Poczdamskiego odpowiada równo interesom pokoju i bezpieczeństwa w Europie, jak i bezpośrednio interesom samego narodu niemieckiego.

Na Zachodzie wielu ludzi mówi obecnie o przywróceniu suwerenności Niemiec zachodnich. W rzeczywistości jednak nie chodzi tam o przywrócenie suwerenności, lecz o to, by dać militarystom i odwetowcom w Niemczech zachodnich wolną ręką dla realizacji planów wskrzeszenia militarystki niemieckiej. Tylko traktat pokojowy, odpowiadający interesom narodu niemieckiego i innych młujących pokój narodów w Europie, przywróci również jedność państwa niemieckiego.

Nie można uważać za przyzwolenie, że agresywne koła krajów zachodnich a zwłaszcza Stanów Zjednoczonych unikają rozmów o traktacie pokojowym, przemierzając tę kwestię, nie chcą wykonać przyjętych zobowiązań międzynarodowych.

Również w sprawie traktatu pokojowego interesy Związku Radzieckiego są całkowicie zbliżone z żywotnymi interesami narodu niemieckiego. Narodowi niemieckiemu potrzebny jest traktat pokojowy, który rozwiązałby w pełni problem przywrócenia jedności Niemiec jako państwa suwerennego, demokratycznego i pokojowego. Co do tego naród niemiecki ma zapewnione całkowite i bezwzględne poparcie Związku Radzieckiego, jak i innych państw młujących pokój.

Rozwiązanie kwestii niemieckiej, a nawet już każdy istotny krok naprzód w tym kierunku zależy pod wieloma względami od tego, jak kształtuje się rozwój stosunków międzynarodowych.

(Dokończenie na str. 3)

NRD trwałą ostoją pokojowych, demokratycznych sił całych Niemiec

(Dokończenie z 2 str.)

Ostatnio nie można nie stwierdzić pewnej poprawy sytuacji międzynarodowej. Walka o osłabienie napięcia międzynarodowego nie pozostała bez wyników.

W ubiegłym roku, dzięki wysiłkom milijących pokój państw, których inicjatywę poparli Związek Radziecki, do prowadzonego do zawarcia rozejmu w Korei. Położyło to kres trwającej trzy lata wojnie i wywarło pozytywny wpływ na rozwój wydarzeń międzynarodowych.

Konferencja Berlińska, która odbyła się na początku bieżącego roku, a z kolei Konferencja Genewska umożliwiły dokonanie następnego kroku ku osłabieniu napięcia w sytuacji międzynarodowej. Świadczy o tym zaprzestanie wojny w Indochinach.

Konferencja Genewska dowiodła równocześnie, iż rokowania między państwami, gdy przejawiają one prawdziwe zainteresowanie dla umocnienia pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego, mogą dać doniosłe pozytywne wyniki, mogą przyczynić się do normalizacji stosunków między narodowych i do uregulowania bardzo ważnych problemów międzynarodowych zarówno w Azji jak w Europie.

Odnosi się to w pełni do kwestii niemieckiej.

W obecnych warunkach jest rzeczą szczególnie ważną, aby zapanował zupełnie jasny pogląd co do tego, co może rzeczywicie przyczynić się do rozwiązania problemu niemieckiego, a co, wręcz przeciwnie, może nie tylko przeszkodzić rozwiązaniu tego problemu, lecz i spowodować nową i przy tym bardzo niebezpieczną komplikację w całej sytuacji międzynarodowej.

Jest zupełnie oczywiste, że dla rozwiązania problemu niemieckiego w danych warunkach rzeczą główną i niecierpiącą zwłoki jest rozwiązanie sprawy przywrócenia jednności Niemiec. W takim wypadku odpadnie również przeszkoda do zawarcia traktatu pokojowego, przeszkoda, której obecnie jeszcze nie pokonano.

Jednakże nie można nie liczyć się z faktem, iż ostatnio czyni się wszystko, aby przystąpić do wprowadzenia w życie szerokiego planu remilitaryzacji Niemiec zachodnich, uniemożliwiający tym samym przywrócenie jednności i niezawisłości Niemiec. Nie ulega wątpliwości, że wprowadzenie w życie tych planów odbudowy militarnemu niemieckiego, co ma równocześnie na celu wciągnięcie Niemiec zachodnich do określonego ugrupowania militarne mocarstw zachodnich i utrzymanie reżimu okupacji na określony okres czasu — nie da się pogodzić z zadaniami przywrócenia jednności Niemiec, nie mówiąc już o tym, iż prowadzi to do niebezpiecznych następstw dla pokoju w Europie.

Obecnie sprawa przedstawia się następująco: Albo ci, od których to zależy, uczynią wszystko, aby przystąpić do rozpatrzenia i rozwiązania najbardziej palącej kwestii — kwestii przywrócenia jednności Niemiec, w czym tak zainteresowany jest naród niemiecki, a równocześnie, wszystkie milijające pokój narody Europy; albo też, jeżeli dojdzie do odbudowy militarnego niemieckiego i wciągnięcia Niemiec zachodnich do agresywnych ugrupowań militarne, naród niemiecki na długo zostanie rozdarty, a zremilitaryzowane Niemcy zachodnie bezpośrednio zagrażać będą pokójowi w Europie.

Odpowiedź Związku Radzieckiego na tę alternatywę jest jasna. Związek Radziecki stoi na stanowisku, że sprawa przywrócenia jednności Niemiec nie powinna być dłużej odraczana, o-

Przemówienie W. M. Mołotowa na uroczystej akademii w Berlinie

raz uważa, że plany remilitaryzacji Niemiec zachodnich nie dadzą się pogodzić z rozwiązaniem tego problemu. To stanowisko Związku Radzieckiego nie spotka się oczywiście z przychylnym przyjęciem ze strony militarystów i odwetowców niemieckich, ale odpowiada żywotnym interesom narodu niemieckiego. Na takim samym stanowisku stoi — jak wiadomo — również Niemiecka Republika Demokratyczna.

Mówi się, że przygotowane plany uzbrojenia Niemiec zachodnich wywołane zostały koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa zachodniej Europy. Nie jest jednak przypadkiem fakt, że te plany już dziś wywołują poważne obawy sąsiadów Niemiec zachodnich. A ponieważ przewiduje się jednocześnie utworzenie ugrupowania militarne kilku państw zachodnich, przeciwstawionego innym państwom Europy — realizacja tych planów nie tylko nie będzie odpowiadała interesom zapewnienia bezpieczeństwa europejskiego, lecz przeciwnie doprowadzi do takiego zaostrzenia sytuacji międzynarodowej, które pod wielu względami wzmoże niebezpieczeństwo nowej wojny w Europie.

Oto dlaczego Związek Radziecki odrzucając politykę tworzenia przeciwstawiających się sobie nawzajem ugrupowań militarne, jak również plany remilitaryzacji Niemiec zachodnich, wysunął projekt ogólnoeuropejskiego układu o bezpieczeństwie zbiorowym w Europie. Projekt ten przewiduje połączenie wysiłków wszystkich państw europejskich, bez względu na ich ustrój społeczny i państwowy, w celu zapewnienia bezpieczeństwa zarówno państw Europy zachodniej, jak i wschodniej. Projekt przewiduje udział w tym układzie zarówno Niemieckiej Republiki Demokratycznej, jak i Niemieckiej Republiki Federalnej, a po zjednoczeniu Niemiec — udział zjednoczonego państwa niemieckiego.

A zatem nic nie może usprawiedliwić zwłoki w przywróceniu jednności Niemiec. A skoro tak — obowiązkiem czterech mocarstw — Stanów Zjednoczonych, Anglii, Francji i Związku Radzieckiego — jest uczynić wszystko możliwe, aby przyspieszyć rozwiązanie tego zadania.

Jak dawniej, Związek Radziecki uważa, iż w tym celu należy przeprowadzić wolne wybory ogólnoniemieckie. Istnieją możliwości porozumienia między mocarstwami w tej sprawie, jeśli założeniem naszym będzie uznanie bezspornej tezy, że głównym zadaniem jest zjednoczenie Niemiec na zasadach pokojowych i demokratycznych.

Na Konferencji Berlińskiej na początku bieżącego roku nie osiągnięto porozumienia w sprawie wolnych wyborów ogólnoniemieckich. Obecnie, w związku z fiasco planów utworzenia „europejskiej wspólnoty obronnej”, powstały nowe możliwości zbliżenia stanowisk czterech mocarstw w tej sprawie. Rząd radziecki ze swej strony wyraża gotowość rozpatrzenia zarówno propozycji w suniętych wcześniej przez uczestników Konferencji Berlińskiej, jak i ewentualnych nowych propozycji w sprawie wolnych wyborów ogólnoniemieckich. Rzecz oczywista, że negatywne stanowisko Związku Radzieckiego wobec planów remilitaryzacji Niemiec zachodnich dotyczy zarówno „europejskiej wspólnoty obronnej” jak i innych tego rodzaju projektów, czymkolwiek by je osianiano.

Wynika z tego zarazem, że również nowe próby przystąpienia do remilitaryzacji Niemiec zachodnich, do czego wykorzystano także konferencję berlińską, są nie do pogodzenia ze szczerym dążeniem do rozwiązania problemu przywrócenia jednności państwa niemieckiego.

Dotychczas zwolennicy re-

militaryzacji Niemiec zachodnich i wciągnięcia ich do ugrupowań militarne — a nawet licznej przeciwnicy tego — często wskazywali, iż sytuacja byłaby inna, gdyby wielkim mocarstwom udało się znaleźć podstawę do porozumienia w sprawie redukcji zbrojeń i w sprawie atomowej. Powoływali się przy tym bezpośrednio na propozycje francusko-angielskie przedstawione w czerwcu br. w ONZ. Obecnie również powoływane się na to — straciło wszelkie znaczenie.

Wiadomo, iż rząd radziecki zaproponował, aby za podstawę odpowiedniego porozumienia międzynarodowego wziąć wyżej wspomniane propozycje francusko-angielskie, ponieważ przewiduje się pewnymi zmianami nie są sprzeczne z zasadami, których broni rząd radziecki w dziedzinie redukcji zbrojeń i zakazu broni atomowej. Okoliczność ta daje możliwość osiągnięcia niezbędnego porozumienia w tych ważnych sprawach, czego nie można nie brać pod uwagę już obecnie w związku z rozpatrywaniem problemu niemieckiego. Nie można jednak proponować planu redukcji zbrojeń i zakazu broni atomowej, a równocześnie dokonywać remilitaryzacji Niemiec zachodnich, wciągając je do ugrupowań militarne. Jasne jest, że jednego nie można pogodzić z drugim. Z tego wszystkiego wynika, co następuje: zarówno w interesie utrwalenia pokoju w Europie, jak i w interesie samego narodu niemieckiego konieczne jest odrzucenie planu remilitaryzacji Niemiec zachodnich i skoncentrowanie wysiłków na rozwiązaniu podstawowego i nie cierpiącego zwłoki zadania najbliższej przyszłości — na przywróceniu jednności Niemiec jako państwa demokratycznego i pokojowego.

DRODZY TOWARZYSZE I PRZYJACIELE!

Przed kilku zaledwie dniami uczczono doniosłą rocznicę — piątą rocznicę utworzenia wielkiej Chińskiej Republiki Ludowej.

Wszyscy szczerzy zwolennicy wolności i pokoju między narodami powitali z radością zwycięstwo rewolucji ludowej w Chinach. Zwycięstwo to oznaczało zasadniczy zwrot w rozwoju Azji i całego Wschodu, zwrot, którego znaczenie jest niezmiernie. Znamieniem czasu jest fakt, że właśnie pod kierownictwem awantury komunistycznej 800-milionowy naród chiński rzucił jarzmo obcego imperializmu i ucisku feudalnego — obszarńczego i że obecnie otworzyła się przed nim szeroka historyczna droga rozwoju całego życia gospodarczego i kultury narodowej, droga wiedząca do wolności i rozkwitu, do szczęścia i socjalizmu.

Dzięki temu Chińska Republika Ludowa stała się potężnym czynnikiem rozwoju międzynarodowego w interesie pokoju, demokracji i socjalizmu.

Dzisiaj obchodzimy nową, doniosłą rocznicę — piątą rocznicę utworzenia Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Szczęściem narodu niemieckiego jest fakt, że w ciągu tych pięciu lat Niemiecka Republika Demokratyczna nie tylko określiła i rozwinęła swe siły, lecz także stała się niezawodną ostoją pokojowych i demokratycznych sił całego narodu niemieckiego.

Mówi ona otwarcie narodowi niemieckiemu, że stara droga, droga wskrzeszenia militarizmu niemieckiego jest drogą samobójstwa dla narodu niemieckiego, ale że jest inna, nowa droga rzeczywistej odpowiedzialności interesom narodu niemieckiego i sprawie utrwalenia powszechnego pokoju.

Sam fakt istnienia i nieustannego wzrostu sił Niemieckiej Republiki Demokratycznej świadczy o tym, że na nowej drodze naród niemiecki ma wszystkie możliwości odrodzenia się jako wielki naród, który zajmie należne mu miejsce wśród narodów świata.

Nieocenione znaczenie ma fakt, że Niemiecka Republika Demokratyczna ma takie oparcie na arenie międzynarodowej, jakim jest Związek Radziecki, Chińska Republika Ludowa oraz cały obóz pokoju demokracji i socjalizmu. Obecnie obóz ten zajmuje olbrzymią przestrzeń od ziem położonych niedaleko Atlantyku do brzegów Oceanu Spokojnego.

DRODZY TOWARZYSZE!

Prezydium Rady Najwyższej Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Rada Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego polecił naszej delegacji przekazać Wam następujące pozdrowienia:

„Do Prezydenta Niemieckiej Republiki Demokratycznej Towarzysza Wilhelma Pleka.

Do Rządu Ministrów Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Do Komitetu Centralnego Niemieckiej Socjalistycznej Partii Jedności.

Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, Rada Ministrów ZSRR i Komitet Centralny Komuni-

stycznej Partii Związku Radzieckiego przesyłają Wam i całemu narodowi niemieckiemu braterskie pozdrowienia i serdeczne życzenia z okazji piątej rocznicy utworzenia Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Niemiecka Republika Demokratyczna w trudnych warunkach okresu powojennego osiągnęła wybitne sukcesy we wszystkich dziedzinach budownictwa państwowego, w rozwoju gospodarki pokojowej, w rozwoju kultury i nauki, w podniesieniu dobrobytu ludności.

Pod kierownictwem Socjalistycznej Partii Jedności w Niemieckiej Republice Demokratycznej dokonane zostały głębokie przemiany społeczne. Klasa robotnicza w nierozdzielalnym sojuszu z chłopstwem pracującym zjednoczyła wszystkie demokratyczne i patriotyczne siły narodu niemieckiego w jednolitym frontie narodowym i stanęła na czele jego walki przeciwko niebezpieczeństwu wskrzeszenia militarizmu niemieckiego, walki o zjednoczenie ojczyzny, o demokratyczną i pokojową drogę rozwoju Niemiec.

Niemiecka Republika Demokratyczna dzięki swej polityce pokoju i przyjaźni między narodami zdobyła sobie międzynarodowy autorytet i zaufanie oraz zajęła godne jej miejsce wśród milijących pokój narodów. Stała się ona potężną przeszkodą na drodze sił militarystycznych i odwetowych, których polityka prowadzi do tego, aby wtrącić naród niemiecki w otchłań nowej wojny ze

wszystkimi jej katastrofalnymi dla Niemiec następstwami. Wszystkie patriotyczne i demokratyczne siły narodu niemieckiego widzą w Niemieckiej Republice Demokratycznej niezawodną ostoję w walce o utworzenie zjednoczonych, niezależnych, demokratycznych i pokojowych Niemiec.

Narody Związku Radzieckiego z uczuciem głębokiego zadowolenia witają wybitne sukcesy osiągnięte przez masę pracującą Niemieckiej Republiki Demokratycznej i z całego serca życzą klasie robotniczej, chłopstwu, inteligencji i całemu narodowi niemieckiemu dalszych sukcesów w walce o zjednoczenie ojczyzny, o pokój i zbudowanie pokojowego, demokratycznego państwa niemieckiego.

Niech żyje Niemiecka Republika Demokratyczna!

Niech rozwija się i zwyciężają niewzruszona przyjaźń między narodem niemieckim i narodami radzieckimi!

Prezydium Rady Najwyższej Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Rada Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego“.

Przemówienie W. M. Mołotowa wysłuchane zostało przez obecnych z ogromną uwagą i było niejednokrotnie przerywane przez huczne, długie nie milkące oklaski.

Oświadczenie Francuskiej Partii Komunistycznej

PARYŻ. W związku z uchwałami londyńskiej konferencji 9 państw Francuska Partia Komunistyczna opublikowała oświadczenie, w którym podkreśla, iż uchwały te zagrażają Francji i stanowią groźbę dla pokoju.

Dziwięciu uczestników konferencji — czytamy w oświadczeniu — porozumiało się w sprawie remilitaryzacji Niemiec zachodnich i w sprawie dopuszczenia ich do paktu atlantyckiego. Pakt brukselski, który był wymierzony oficjalnie przeciwko niebezpieczeństwu militarnemu niemieckiemu, przekształcony został w sojusz z militarystycznymi Niemcami. Jeżeli uchwały londyńskie znajdą zastosowanie, Niemcy zachodnie uzyskają na

początek prawo wystawienia sił zbrojnych równych tym, jakie przewidywał układ o EWO.

Uchwały londyńskie zmierzają do ponownego wzniecenia w sercu Europy groźnego ogniska wojny. Gdyby wprowadzono je w życie, nowa strasliwa przeszłość stałaby się na drodze do pokojowego uregulowania problemu Niemiec i zagadnień europejskich. Zaostrzyłoby się napięcie między narodowe. Wzmógłby się wyścig zbrojeń zwiększając wydatki wojskowe, które obciążają naród francuski.

FPK przypomina, że naród francuski odrzucił EWO właśnie dlatego, że miała ona uzbroid odwetowy militarizm niemiecki.

Tymczasem uchwały londyńskie — stwierdza FPK — czynią zadość wymaganiom militarizmu niemieckiego i wojowniczych kół amerykańskich. Gwałcą one uchwały poczdamskie, uroczyste przyjęte nazajutrz po wspólnym zwycięstwie nad Niemcami hitlerowskimi.

Składając swój podpis pod uchwałami londyńskimi p. Mendes-France skapitulował pod presją amerykańską i wobec żądań Adenauera.

Raz jeszcze okazuje się, że antykomunizm prowadzi do polityki zdrady narodu i zaprzepaszczenia interesów ojczyzny.

W zakończeniu oświadczenie podkreśla, że konieczna jest solidarna akcja wszystkich pokojowych sił narodu francuskiego, ażeby przeszkodzić uzbudowaniu odwetowców bońskich, które nastąpić ma na mocy uchwał londyńskich. Powinno to znaleźć wyraz m. in. w czynnym przygotowaniu dnia patriotycznej akcji na rzecz pokoju, organizowanego 31 października przez Francuską Radę Pokoju. Francuska Partia Komunistyczna gotowa jest współdziałać zarówno w kraju jak i na terenie parlamentu ze wszystkimi siłami społecznymi i politycznymi, które przeciwstawiają się wskrzeszaniu militarizmu niemieckiego. Komunisty pracować będą wszędzie nad rozwinięciem wspólnej akcji klasy robotniczej, w szczególności robotników komunistycznych i socjalistycznych, ażeby przeszkodzić wskrzeszeniu odwetowego Wehrmachtu w jakiegokolwiek formie.

Z obrad IX Sesji ONZ

NOWY JORK. W plenarnych obradach Zgromadzenia Ogólnego NZ w dniu 6 bm. zabierali głos w dyskusji delegaci Izraela i Egiptu, poruszając sprawę uregulowania tzw. problemu palestyńskiego. Przedstawiciel Izraela zapropomował zawarcie z państwami arabskimi szeregu układów m. in. paktów o nieagresji.

Delegat Indii Menon, mówiąc o pewnym odprężeniu w stosunkach międzynarodowych w ostatnim roku, podkreślił rolę, jaką odegrały w tym konferencje berlińska i genewska. Mówiąc o problemach dotyczących państw azjatyckich, Menon zatrzymał się na sprawie stosunków między Indiami a Chińską Republiką Ludową, stwierdzając, że kraje te uczyniły wiele dla dzieła pokoju, wstępując na drogę braterstwa i przyjaźni w stosunkach. Poruszając problem koreański, delegat Indii zwrócił uwagę na agresywne plany kilku lisymanońskiej, usiłujących znówidziać działania wojenne w Korei.

Menon stwierdził następnie, że zawarty w Manili układ SEATO wytworzył w Azji atmosferę „zimnej wojny” i że w żadnym razie nie można uważać go za krok zmierzający do „samoobrony zbiorowej”. Jest on sprzeczny z suwerennymi prawami narodów południowo-wschodniej Azji i ze statutem ONZ.

Omawiając sprawę przedstawicielstwa Chin w ONZ, Menon oświadczył, iż bezpieczeństwo Azji i prestiż ONZ zwiększyły się znacznie, gdyby na obecnej sesji były reprezentowane Chiny Ludowe. Konferencja genewska dowiodła, powiedział Menon, że nie można osiągnąć pozytywnych wyników bez udziału Chińskiej Republiki Ludowej.

Przechodząc do kwestii niemieckiej Menon stwierdził, że pokojowe uregulowanie tego problemu może nastąpić tylko drogą zjednoczenia Niemiec. Rząd indyjski uważa za konieczne przeprowadzenie bezpośrednich rokowań między rządami obu części Niemiec.

Łączy nas wspólna walka o pokój i postęp

Przemówienie premiera Józefa Cyrankiewicza na akademii w Berlinie

Droży Towarzysze i Przyjaciele!

W imieniu rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, w imieniu Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, w imieniu całego narodu polskiego, przyznaję Wam serdeczne, braterskie pozdrowienia w piątą rocznicę powstania Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Cieszmy się też bardzo, że nie po raz pierwszy jestem u Was gościem w Waszych uroczystych i ważnych chwilach, i że życzenia i pozdrowienia mogą Wam osobiście przekazać.

Naród polski, oddany wytężonej pracy dźwignia kraja z ruin wojennych i pokojowemu budownictwu, świadom jest obecnie tego, że pokojowy i przyjazny naród niemiecki, w Niemieckiej Republice Demokratycznej, trzyma wespół z nami straż nad granicą pokoju. Naród polski z głęboką sympatią śledzi walkę i wysiłki Niemieckiej Republiki Demokratycznej, wita z radością jej sukcesy i osiągnięcia, widząc w nich rękojmię zwycięstwa wielkiej sprawy pokoju, demokracji i postępu, sprawy równie drogiej każdemu patriocie polskiemu i niemieckiemu.

Naród polski gorąco życzy narodowi niemieckiemu naderśnięcia chwili, kiedy będzie się mógł czuć zjednoczonym i wolnym gospodarzem w zje-

dnoczonym, wolnym, pokojowym i demokratycznym kraju.

Nie ulega wątpliwości, że w miarę sukcesów Niemieckiej Republiki Demokratycznej, coraz więcej prawdziwie kochających swą ojczyznę Niemców odrzucać będzie nihilistyczną, wiodącą w przepaść i katastrofę drogę oddającą ich i ich synów w służbę wojennych planów imperialistycznych, i że coraz więcej patriotycznych Niemców wybierając będzie drogę pokojowego budownictwa, szczęśliwej i pełnej dobrobytu przyszłości.

Swą nieugiętą pokojową postawą Niemiecka Republika Demokratyczna zdobyła sobie szacunek, zaufanie i poparcie wszystkich sił pokojowych na świecie.

Naród polski pragnie z całego serca, by naród niemiecki, który wniósł tak wielki wkład do skarbcza kultury i cywilizacji ogólnoludzkiej, zajął jak najprędzej należne mu miejsce w wielkiej rodzinie narodów pokój miłujących.

W dniu Waszego wielkiego święta, droży towarzysze i przyjaciele, życzymy z całego serca Niemieckiej Republice Demokratycznej dalszych sukcesów i zwycięstw w walce o gospodarz i kulturalny rozkwit Republiki, w walce o dobrobyt i szczęście ludzi pracy w Niemieckiej Republice Demokratycznej, w walce o pokojową przyszłość całego narodu niemieckiego,

o utrwalenie pokoju w Europie.

Łączy nas wspólna walka o pokój i postęp, wspólna walka o stałe podnoszenie poziomu życia materialnego i kulturalnego naszych narodów, łączy nas wspólna przyjaźń ze Związkiem Radzieckim, wspólnie gorące poparcie dla jego walki o dalsze odprężenie sytuacji międzynarodowej, dla jego propozycji bezwzględniego zakazu broni masowego zniszczenia i redukcji zbrojeń, systemu zbiorowego bezpieczeństwa w Europie, pokojowego uregulowania sprawy niemieckiej.

Nie ulega wątpliwości, że przyjaźń między narodem polskim i niemieckim, jaka rozwinęła się i utrzymała w rezultacie dobrosąsiedzkich stosunków Polski i NRD — jest wielką zdobyczą nie tylko na szczytach dwóch narodów, ale wszystkich sił demokracji i postępu na całym świecie, i służy w poważnej mierze sprawie umocnienia pokoju.

Niech żyje Niemiecka Republika Demokratyczna, ostoja i nadzieja pokojowych i demokratycznych sił narodu niemieckiego!

Niech żyje wzmacniająca obóz pokoju przyjaźń narodu polskiego i niemieckiego!

Niech żyje coraz potężniejszy obóz pokoju, któremu przewodzi Związek Radziecki, i niech ku chwale ludzkości zwycięży siły agresji i wojny!

Uroczysty wieczór w Warszawie z okazji 5 rocznicy proklamowania NRD

WARSZAWA. Z okazji 5 rocznicy proklamowania Niemieckiej Republiki Demokratycznej odbył się w dniu 6 bm. w sali Opery Państwowej w Warszawie uroczysty wieczór, zorganizowany staraniem Komitetu Współpracy Kulturalnej z Zagranicą.

Na uroczystości przybyli członkowie Biura Politycznego KC PZPR, członkowie Rady Państwa i członkowie Rządu oraz przedstawiciele Wojska Polskiego, władz naczelnych stronnictw politycznych i organizacji społecznych.

Obecny był Ambasador Nadzwyczajny i Pełnomocny Niemieckiej Republiki Demokratycznej w Polsce — Stefan Heymann.

Obecni byli również przedstawiciele dyplomacji ZSRR i państw demokracji ludowej.

Obszerną, pięknie udekorowaną salę Opery wypełnił liczny przedstawicielstwo społeczeństwa stolicy, przedstawiciele świata nauki i kultury, pracobownicy pracy.

Po odegraniu hymnów narodowych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Niemieckiej Republiki Demokratycznej,

uroczystości zagalę członek Biura Politycznego KC PZPR — min. Franciszek Jóźwiak-Witold.

Obszerny referat wygłosił zastępca członka Biura Politycznego KC PZPR, min. Adam Rapacki. Słowa mówcy przyjęli zebrani serdeczną manifestacją na cześć Niemieckiej Republiki Demokratycznej — ości sił pokoju w całym Niemczech.

Min. Adam Rapacki w swym przemówieniu stwierdził m. in.:

W imię interesów narodu polskiego Polska Ludowa popiera słuszne dążenia narodu niemieckiego do zjednoczenia w pokojowym i demokratycznym państwie. Polska Ludowa poprze słuszne dążenia zjednoczonego narodu niemieckiego do zajęcia przezeń godnego, należnego mu miejsca w rodzinie narodów.

W imię wspólnych interesów obu narodów rozwijają się coraz żywiej i silniej stosunki

wzajemnej pomocy w dziedzinie gospodarczej, naukowej i technicznej. Wymiana kulturalna przyczynia się w coraz większym stopniu do zblżenia narodu do narodu, człowieka do człowieka, do umocnienia przyjaźni.

Pragniemy wszyscy, aby przyjaźń i wzajemna pomoc, które łączą nas z NRD, stały się w możliwie krótkim czasie podstawą stosunków między Polską a zjednoczonymi Niemcami.

W Polsce Ludowej i w NRD wychowujemy dzieci i młodzież w duchu wzajemnego zaufania i przyjaźni. Zbliża się czas, kiedy w nowych socjalistycznych warunkach nowe pokolenie będzie uważało to, co dla nas jest przełomem — za naturalne i jedynie możliwe stosunki między sąsiednimi narodami.

Narodziny, rozwój i przyszłość przyjaźni polsko-niemieckiej — są jednym z porwijających znamion epoki, która zmiana ślady przeszłości i rodzi nowe, prawdziwie ludzkie stosunki między ludźmi i narodami.

W piątą rocznicę powstania Niemieckiej Republiki Demokratycznej przesyłamy serdeczne pozdrowienia i najgorętsze życzenia dalszych zwycięstw w imię pokoju i przyjaźni między naszymi i wszystkimi narodami.

Gorąco witany przemówił Ambasador NRD — Stefan Heymann. Wzniesione przez mówcę okrzyki na cześć pokoju oraz przyjaźni narodów polskiego i niemieckiego entuzjastycznie podchwycili wszyscy zebrani.

W części artystycznej wystąpili czołowi artyści scen warszawskich oraz zespół baletowy Państwowego Opery w Warszawie.

Przemówienie członka Biura Politycznego KC PZPR min. Franciszka Jóźwiaka

Droży Towarzysze i Obywatele!

Mija 5 lat od chwili powstania Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Rozbite hitlerowsko-faszystowskiej maszyny uciśku przez bohaterką armię Związku Radzieckiego przyniosło naszym narodom nie tylko wyzwolenie z niewoli barbarzyńskiego hitlerizmu ale i wyzwolenie z jarzma kapitalistyczno-obszarniczego, wyzwalając siły postępowe i demokratyczne. W Niemczech na czele tych sił demokratycznych i postępowych, w walce o odrodzenie Niemiec, o nowe, demokratyczne, zjednoczone, pokój miłujące Niemcy — stanęli najlepsi synowie klasy robotniczej i narodu niemieckiego Wilhelm Pleck, Otto Grote-wohl, Walter Ulbricht i ich bojowi współtowarzysze zahartowani w walce z faszyzmem.

Sily te — dzięki pomocy Związku Radzieckiego — podcięły we wschodniej strefie Niemiec bazę materialną militarystów hitlerowskich — jun krów i kapitału monopolistycznego, stwarzając tym samym podstawę do zorganizowania sprawnego i silnego kierownictwa dla walki o zjednoczenie Niemiec, o demokratyczną przebudowę, o pokój. W pierwszej deklaracji rządowej NRD premier Grotewohl wskazał, że rząd NRD zdoła wykonać swe zadania jedynie w tym wy padku, jeżeli kroczyć będzie nową drogą — drogą pokoju i demokracji. Obierając tę drogę pokoju i demokracji Niemiecka Republika Demokratyczna stała się ważnym ogniwem wzmacniającym siły pokoju na świecie.

Powstanie NRD stało się punktem zwrotnym w stosunkach między naszymi narodami. Po raz pierwszy w historii obu naszych krajów — granica polsko-niemiecka nie dzieli na szczytach narodów, lecz łączy je jako współbojowników w walce o wielką sprawę wolności, pokoju i socjalizmu.

5 lat istnienia NRD to lata poważnych zdobyczy i osiągnięć młodej władzy ludowej,

to lata umacniania się politycznego i gospodarczego, to podniesienie warunków materialnych i kulturalnych mas pracujących NRD, to wzrost siły, postępu i wolności promieniującej dziś na całe Niemcy. Hasła NRD o zjednoczeniu Niemiec, o pokój, przeciwko remilitaryzacji Niemiec zachodnich, hasło „Niemcy do wspólnego stołu obrad” — stało się zawołaniem wszystkich sił postępowych i demokratycznych w Niemczech — wszystkich ludzi pracy walczących o pokój, wszystkich szczerych patriotów, pragnących jednoci swej ojczyzny na zasadach demokratycznych i pokojowych.

Obrońcy pokoju w Niemczech coraz skuteczniej demaskują hitlerowskie oblicze klki adenauroskiej, wykonującej posłusznie wskazania swych amerykańskich mocodawców. Kłownia monopolistów zachodnio - niemieckich i amerykańskich wymagająca wzmocnienia czujności i wytrwałej walki przeciwko remilitaryzacji Niemiec zachodnich, przeciwko imperialistycznym próbom uczynienia z Niemiec zachodnich bazy wypadowej przeciwko Związkowi Radzieckiemu i krajom demokracji ludowej. Sukcesy pokojowej polityki zagranicznej Związku Radzieckiego na konferencji w Berlinie i Genewie, obecne pokojowe propozycje radzieckie na ONZ, bankrucie „europejskiej wspólnoty obronnej” — wszystko to, jak widać, spędza sen z oczu Dullesowi i Adenauro — stąd ich awanturnictwo, stąd ich gorączkowe próby klajstrowania tak zwanej jednoci atlantyckiej, stąd ich nerwowa krztanina wokół sprawy wciągnięcia Niemiec zachodnich do paktu atlantyckiego.

Konferencja londyńska wykazała, że Stany Zjednoczone czynią wszystko, aby plegnować i podsycać odwetowe dążenia reakcji niemieckiej, aby uzbroić wczorajszych ludobójców i podpalaczy świata, aby z Niemiec zachodnich uczynić zarzewie nowej pożogi wojennej. Te zbrodnicze machinacje imperialistów winny

mobilizować naszą czujność, winny jeszcze bardziej zespolić wysiłki naszego kraju i NRD, wysiłki całego obozu socjalizmu i pokoju w walce o przekreślenie amerykańskohitlerowskich kłowni wojennych.

Walka narodu niemieckiego o zjednoczenie Niemiec na demokratycznych i pokojowych zasadach nabiera obecnie szczególnej doniosłości. Prawo do zjednoczenia jest niezaprze-czalnym prawem narodu niemieckiego. To prawo do zjednoczenia stało się sprawą nie tylko wewnątrzniemiecką, ale i sprawą międzynarodową, sprawą pokoju.

Dzisiaj, w przededniu święta narodowego NRD — klasa robotnicza i masy pracujące Polski przesyłają ludowi niemieckiemu poprzez granicę pokoju i przyjaźni na Odrze i Nysie — najserdeczniejsze życzenia zwycięstwa w tej walce.

Naród polski na kartach swej historii ma zapisane krwią tragiczne lata hitlerowskiej niewoli, ale ma też na tych kartach zapisaną wspólną walkę proletariatu polskiego i niemieckiego, walkę, którą symbolizują imiona Karola Liebknechta, Rózy Luksemburg, Juliana Marchlewskiego, Ernsta Thaelmanna i wielu, wielu innych bohaterów walki o zwycięstwo socjalizmu.

Lud pracujący, wspólne szlachetne tradycje walki o wyzwolenie klasy robotniczej, o szczęście naszych narodów, o socjalizm, o pokój — pozostaną wiecznie żywi.

W walce o zwycięstwo tych wspólnych ideałów niech umacniają się i krzepnie z dniem każdym przyjaźń naszych narodów.

Depesza załogi radzieckiej stacji dryfującej do dyrektora Teatru Polskiego

MOSKWA. Przed kilku dniami członkowie zespołu Państwowego Teatru Polskiego oraz dyrektor teatru B. Dąbrowski nadal specjalną audycję dla radzieckich pracowników znajdujących się na biegunie północnym.

6 października dyrektor B. Dąbrowski otrzymał w Moskwie depeszę następującej treści: „Biegun północny 3. Moskwa, Teatr Mały. Dyrektor-

wi Teatru Polskiego B. Dąbrowskiemu.

Załoga stacji dryfującej na biegunie północnym bardzo dziękuję Wam i Waszemu zespołowi za serdeczne pozdrowienia nadane przez radio i życzy Wam wielkich sukcesów w rozwoju polskiej sztuki, w pogłębieniu przyjaźni z aktorami i widzami radzieckimi”.

Protest generała Li San Czo przeciwko naruszaniu przez stronę amerykańską układu rozejmowego

PEKIN. Jak podaje z Kaesongu korespondent agencji Nowych Chin, dn. 6 października główny przedstawiciel strony koreańsko-chińskiej w wojskowej komisji rozejmowej w Korei, generał Li San Czo zażądał, aby strona amerykańska podjęła kroki dyscyplinarne przeciwko wojskowym, którzy brali udział w dwóch incydentach stanowiących naruszenie układu rozejmowego.

17 sierpnia 1954 r. wojskowi amerykańscy przekroczyli wojskową linię demarkacyjną w pobliżu Kuidon i dokonali napadu na policję obywatelską strony koreańsko-chińskiej. 30 sierpnia 1954 r. wojskowi strony amerykańskiej wtargnęli do strefy demilitaryzowanej, znajdującej się

pod kontrolą strony koreańsko-chińskiej, gdzie zostali aresztowani.

Sledztwo, przeprowadzone 18 sierpnia i 1 września przez mieszane grupy inspekcyjne, całkowicie potwierdziło fakty naruszenia przez Amerykanów układu rozejmowego.

Wiceminister Marian Naszkowski przyjął hinduską delegację gospodarczą

WARSZAWA. W dniu 6 bm. kierownik Ministerstwa Spraw Zagranicznych wiceminister Marian Naszkowski przyjął przebywającą w Polsce hinduską delegację gospodarczą z przewodniczącym delegacji p. Kasthubhajem Lalbhajem na czele.

Nowe stronnictwo faszystowskie w Niemczech zachodnich

BERLIN. Agencja ADN donosi, że b. oficer faszystowskiej Luftwaffe odznaczony orderami faszystowskimi — Langhammer utworzył w Hamburgu nową partię faszystowską pod nazwą „niemiecka partia narodowo-ludowa”. Emblematem tej partii jest czarno-białoczerwona tarcza z żelaznym krzyżem pośrodku, a formą pozdrowienia na jej członków — okrzyk „heil Deutschland”.

TABLICA HONOROWA

(Dokończenie z 1 str.)

3. Fryderyk Pawański	Rychnowo	510
4. Stanisław Kryca	Stanomino	443
5. Helmut Perdler	Myślino	430
6. Władysław Pawłowski	Słowińsko	408 23
7. Edward Kapys	Łubno	403
8. Alojzy Knut	Barńów	398
9. Jan Makiej	Dalewo	394
10. Stanisław Mędek	Łubno	394
11. Marian Marcinkowski	Kalisz Pom.	393
12. Jan Turpiński	Gorawino	385 16
13. Edward Franz	Barńów	383
14. Gerard Rumke	Dobroclechy	380
15. El. Klecke	Świerzenko	380
16. Władysław Sochacki	Oleśnica	362
17. Helmut Winter	Oleśnica	356
18. Adam Sokołowski	Dobrowo	356
19. Stefan Fedro	Dalewo	345
20. Władysław Wisiołek	Ogrodzieniec	343
21. Antoni Torba	Dobrowo	342

Wszyscy traktorzyści wymienieni w grupie ciągników marki „Ursus” przekroczyli już z nadwyzką roczną normę pracy. Prócz tego zadania planu rocznego wykonali: Henryk Oszal ze Stanomina, Czesław Walczak z Ogrodzieńca, Henryk Guze i Hans Albrecht z Oleśnicy, Franciszek Lewandowicz z Nowego Dworu i Stanisław Kurkowski z Ogrodzieńca.

W zamieszczonej tabeli zostały poważne zmiany wśród czołowych traktorzystów. Spowodowane one zostały głównie nastaniem po raz pierwszy zestawienia przez zespół PGR Rychnowo, który posiada, jak wykazuje tablica, wspaniałych przodowników pracy,

obecnie coraz więcej gospodarstw PGR przystępuje do arek zimowych. Traktorzyści mają więc możliwość poważnego zwiększenia ilości wykonanej orki średniej. Dlatego też wśród czołowych traktorzystów naszego województwa trwa szlachetna i zacięta rywalizacja o propozycję przedchni Zarządu Głównego Związku Zaw. Prac. Rolnych i Leśnych, który jest obecnie w posiadaniu Edwarda Ciesielskiego z PGR Ryszewo. Tow. Ciesielski został w tym roku kombajnerem, a obecnie jest młodszy mechanik zespołu.